

nye Embeder for en Kontorchef og en Fuldmægtig.

Efter de faldne Udtalelser tør jeg gøre mig Haab om, at Tinget vil fremme Forslaget saaledes, at det kan lykkes at faa det igennem i denne Samling.

Slengerik: Da det Medlem af mit Parti, som ellers plejer at tale om disse Sager, ikke er til Stede, skal jeg tillade mig at tage Ordet.

Jeg indrømmer selvfølgelig, at det, hvad Summens Størrelse angaar, som skal medgaa til Lønninger for disse to nye Embedsmænd, ikke er nogen stor Sag; det er kun 7000 Kr., det drejer sig om. Men en anden Ting er det dog, at der er et Princip i det Spørgsmaal, hvorvidt vi skulle blive ved at forøge det Antal Embedsmænd, vi have. Jeg kan godt indse, at det er nødvendigt, at der i Ministeriet findes tilstrækkeligt af Embedsmænd til at forrette det Arbejde, som er at gøre der; men det er jo heller ingen Nytte til at faa flere, end der behøves. Nu ser jeg ganske vist af Bemærkningerne til Lovforslaget, at Arbejdet i Ministeriet for offentlige Arbejder er blevet meget stærkt forøget. Der er i Bemærkningerne til Forslaget en Beretning over, hvor meget det er forøget fra 1887 til 1897 og fra 1897 til 1907. Deraf fremgaar det, at Arbejdet procentvis er forøget meget stærkt, men det er jo ikke egentlig dette, der er det afgørende i dette Spørgsmaal. Det afgørende forekommer mig dog at være, om der fra først af var noget betydeligt Arbejde for dem, om der til at begynde med var meget at bestille; derefter maa det jo rette sig, hvorvidt man skal regne med, om det Arbejde, der nu er, selv om det er forøget, er blevet saa stort, at man med de Embedsmænd, man har i Ministeriet, ikke kan overkomme det.

Jeg ser jo nok, at man har faaet adskillige nye Ting ind under Ministeriet for offentlige Arbejder. Det er anført i Bemærkningerne, at man i Fjor fik Sagerne angaaende elektriske Stærkstrømsanlæg ind under Ministeriet. Men skulde de Sager virkelig give et saa stærkt forøget Arbejde, kunde man vel vente, da det er Sager, som angaa elektriske Strømme, at de ogsaa muligvis kunde sætte lidt mere Fart i de ministerielle Embedsmænd, det skal jeg imidlertid ikke udtale mig videre om. Men jeg tror alligevel, det vilde være anbefalingsværdigt at undersøge dette Spørgsmaal lidt nøjere,

inden vi lade det gaa videre; det forekommer mig, at der i Sammenhæng med det Spørgsmaal, som foreligger i Dag, godt kan tales om det, der forrige Aar blev omtalt, da vi havde de ministerielle Embedsmænds Lønninger for. Vi vide, at disse ministerielle Embedsmænd have en hel Del andre Forretninger at varetage end det Arbejde, som deres Ansættelse i selve Ministeriet giver dem. Vi kende ikke noget videre til, i hvor høj Grad deres Tid er optagen af disse andre Bestillinger, de ere belemrede med. Jeg tror nok, det kunde være rigtigt at faa den Sag virkelig undersøgt, saaledes som vi tillod os at kræve det for 2 Aar siden, og at man først var paa det rene med, at de Embedsmænd, der ere i Ministerierne, ogsaa ere i Stand til at ofre den Tid, de bør ofre paa Arbejdet i Ministeriet, og ikke skulle unddrage Arbejdet der en stor Del af deres Arbejdskraft, fordi de have en hel Del andre mere eller mindre private eller offentlige Bestillinger, som de skulle varetage ved Siden af.

Der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget efter den finansielle Beregning, der ledsager det, at hele dette lille Forslag finansielt set kun vil andrage en Merudgift paa 7,000 Kr. Ja, det er jo rigtigt nok; men der staar ogsaa i Bemærkningerne, at man forbeholder sig Ret til paa de aarlige Finanslove at søge Midler til at forøge Antallet af Assistenters og Skrivere. Det er derfor muligt, at dette Forslag kan faa ikke saa lidt større Rækkevidde, end det ligefrem fremgaar af Forslagets Ord, naar de kun kræve en Forøgelse af Embedsmændenes Antal med en Kontorchef og en Fuldmægtig. Jeg tror i det hele, at der kunde være al mulig Anledning for os til at faa undersøgt dette Spørgsmaal i et Udvalg, fordi det forekommer mig rigtigt — og det skulde undre mig, om Flertallet ikke vilde tage den samme Stilling i Overensstemmelse med Vinstres gamle Standpunkt —, at vi ikke skulle have flere Embedsmænd end højst nødvendigt her i Landet. Derfor tillader jeg mig at anbefale, at Forslaget bliver nøje undersøgt i et Udvalg; jeg kan i hvert Fald for mit Vedkommende ikke saaledes som det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen), der talte paa Flertallets Vegne, uden videre anbefale Forslaget til Tingets Vedtagelse.

S. Sørensen: Jeg er ogsaa gaaet ud fra — saa det ere vi ikke uenige om —, at vi skulle ikke have flere Embedsmænd,